

for de sidste. Det ærede Medlem anførte et Eksempel fra en Kommune i Thy, hvor en Kvinde, der havde faaet et Barn udenfor Ægteskabet, svarede, da hun fik Bøbrejdelser af Sogneraadet: Jeg skal skaffe jer en hver. Hvis denne Kvinde virkelig har svaret det, er det en Anklage mod Sogneraadet. Det skal ikke være saadan, at en Kvinde, der ikke har Spor af Ansvar for hverken sig selv eller sit Afkom, skal have den fuldkomne Frihed. Hvis man har Fattiggaarde, ere de netop til for saadanne Kvinder, som ikke leve for andet end sætte Børn i Verden og bryde sig fejl om deres Forpligtelser, baade de moralske og økonomiske. Vi komme vel nok en skønne Dag til at være lidt mindre blødsødne overfor den Slags Kvinder og lidt mere humane overfor andre. Jeg kender ogsaa en Historie fra en Kommune i Jylland, det var i Holstebro, hvor der kom en Kvinde for at faa Hjælp. Jeg kan ikke huske, om hun havde 3 eller 4 Børn, men hun havde faaet dem ovre i en vestjydsd Landkommune, og det var saamænd Sogneraadets Medlemmer, der vare Fædre til disse Børn. Jeg ønsker ikke Fattiggaarde, men for de Personer, der kun misbruge Friheden, ønsker jeg et Gærde, som de helst ikke kunne slippe over.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at sige med Hensyn til de Kvinder, der i Landkommunerne faa saa mange Børn udenfor Ægteskabet, at de dér træde i Stedet for Bordellerne og Utugtshusene i de store Byer, de ere Allemandspigerne derude. Jeg har beskæftiget mig med disse Forhold, for saa vidt angaar de ulykkelige Børn, og det er min Erfaring, at hvor der var en saadan Kvinde, der havde en hel Del Børn, vidste Folk, at der kom Mænd af alle Samfundsklasser hos hende. Man skal være varsom med at rette Anklage. Det er maaske ogsaa en af de Grunde, der bidrage til, at mange pæne og ærbare Kvinder blive fri for Tiltale og Forførelse, at der er saadanne Kvinder. Vil man gaa vidt og tage Konsekvensen, kan man godt sige, at disse løse Kvinder have en vis Samfundsopgave, og hvis Børnene ikke vare, skulde jeg egentlig ikke have nogen moralske Skrupler i Anledning af dem. Jeg tror, at ikke nogen af os har Ret til at gøre os mere dydige og moralske, end vi i Virkeligheden ere. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvad angaar de mange uægte Fødsler, før vi fik Loven om Alimentationsbidrag, udmærkede den Ø, som han jo repræsenterer en lille Del af, sig ikke ved nogen særlig Ærbarhed, og den gør det heller ikke i Øjeblikket. „Natten er vor egen”, sige de fynske Piger.

Saa vidt jeg kender Statistikken, har Fyn Ord for at være godt med i den Retning. (Mads Larsen: Det kommer af de mange Herregaarde dér). Grunden dertil er, siger det ærede Medlem, de mange Herregaarde, og desuden bl. a. at der ikke tales med de unge hverken i Skolen eller i Hjemmet om Ansvar ved at føde uægte Børn. Det, vi trænge til at faa udviklet, er Ansvarsfølelsen overfor Barnet, det er Ærbødigheden overfor den unge Kvinde, der skal være Moder. Det skulde der tales noget mere om, ogsaa i Skolen. Men det vedkommer jo for saa vidt ikke den foreliggende Sag.

Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) vil jo have denne Lov gennemført, men han vil det med en uhyre Mængde Betæneligheder. Det samme ærede Medlem, der ikke kunde faa Penge nok til Kanoner, Fløjforter og den Slags Ting, er uhyre betænkelig ved at give Penge ud til fader- og moderløse Børn. Han taler om Forsikring, at der for hvert Barn, der fødes, skulde betales 10 Kr. ind i en Fond. Det viser, at det ærede Medlem ikke har ret meget socialt Kendskab, ellers vilde han ikke tale saaledes. Sandheden er, at der er Tusinder af Hjem, hvor den fattige Moder, der skal føde, mange Gange ikke har Linned til sig selv eller det Barn, hun skal føde, Folk maa gaa rundt i Kommunen eller Byen for at skaffe Udvej dertil. Skulle de nu oven i Købet til at tigge Penge sammen til Forsikring af Barnet! Det ærede Medlem havde ingen Betæneligheder ved at ofre 36 Mill. Kr. en Gang for alle til ekstraordinære Militærforanstaltninger, men han har uhyre Betænkelighed ved at ofre 2,160,000 Kr. til fader- og moderløse Børn. Og der er ingen Tvivl om, at disse 2,160,000 Kr. betyde en Indsats ogsaa i Landets Forsvar, i Folkets Evne til at kunne yde Aktion, baade fysisk, materielt og aandeligt, der giver fuld Erstatning for disse Penge. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at hans Betæneligheder betyde ikke meget med Hensyn til den sagkyndige Vurdering af det foreliggende Forslag.

Med Hensyn til de andre Bemærkninger, der ere fremkomne i Anledning af dette Lovforslag, blandt andet vedrørende Maaden, hvorpaa man skulde udbetale og fordele Pengene, vil jeg sige, at blot vi naa til, at Hjælpen ydes som Ret, betyder Formen ikke meget for mig og mit Parti. Kunne vi f. Eks. sikre os, at der bliver ydet en Hjælp som Ret i Overensstemmelse med Loven, har jeg intet imod, at Pengene uddeles direkte fra Kommunerne.